

въ Лукания, гдѣто най напрѣдъ му се покорили волцитѣ или вулцитѣ, на сжщитѣ условия. За да побуди на сжщото и другитѣ племена, Фулвий се отнасялъ съ тѣхъ много кротко, съ което ги привличалъ къмъ себѣ си, и даже нѣкои общини въ самия Бруттий вече почнали да влизать въ прѣговори съ него. Марцеллъ, слѣдъ сражението при Аскулъ, се расположилъ при Венузия, отъ кждѣто удобно можалъ да дѣйствиува било противъ Аннибала, било въ помощъ на едина или пъкъ на другия консулъ. Най послѣ Фабий влѣзълъ въ земитѣ на саллентинцитѣ, въ срѣдня Калабрия, гдѣто взелъ обратно Мандуриа, на ю. ис. отъ Тарентъ, и въ нея 4.000 души картагенски гарнизонъ. Отъ тукъ тръгналъ къмъ Тарентъ и се расположилъ на лагеръ на западъ отъ него, при устието на пристанището му. Тѣй като картагенската флота прѣди това се отгѣглила и морето било свободно, то той събралъ тукъ една ескадра отъ военни и товарни кораби и ги употребилъ една часть за доставка на материяли, потрѣбни за обсадата, а другата за турвание на тѣхъ метателнитѣ орждия и обсаднитѣ машини.

Между това Аннибалъ дѣйствително, както прѣдвидѣлъ Фабий, отишълъ на помощъ на Каулония (гл. по горѣ). Съ приближението му, отряда отъ изгнанниците, който обсаждалъ този градъ, отсѣпилъ на близо на една силна по мѣстность позиция въ планината Каулона, гдѣто билъ блокиранъ отъ Аннибала и по недостатъкъ на храна, принуденъ да се прѣдаде — загуба за римлянитѣ не особенно важна, по сѣстава на този отрядъ, който билъ единъ видъ пожертвуванъ.

Щастieto особенно благоприятствувало на римлянитѣ: Фабий се готвилъ за трудна и продължител-

на обсада на Тарентъ, а между туй той взелъ този градъ много лесно и безъ обсада. Гарнизона, който Аннибалъ оставилъ въ Тарентъ, билъ почти всичкия съставень отъ бруттийци. Началника имъ, вслѣдствие една особена хитрость, употребена отъ Фабия, съгласилъ се да прѣдаде на римлянитѣ вратитѣ и часть отъ стѣнитѣ, които той пазилъ. Фабий, като оставилъ часть отъ войскитѣ отъ къмъ пристанището, скришно избиколилъ града и се расположилъ на истокъ отъ него. По даденъ сигналъ, на пристанището, въ замъка и на корабитѣ едновременно затрѣбили всичкитѣ трѣби и се почнала лъжлива атака. Началника на гарнизона Демократъ отишълъ съ него къмъ тѣзи страна, а въ туй време Фабий доближилъ до градската стѣна, отъ никого не заета, заповѣдалъ на часть отъ войскитѣ си да се искачатъ на нея и да искрѣтятъ най близкитѣ врати, което и било извършено съ пълень успѣхъ, и на разсъмване всичкитѣ войски на Фабия влѣзли въ града и се построили на главната площадь. Демократъ се обърналъ противъ тѣхъ, но въ произлѣзлия при това бой билъ убитъ, а войскитѣ му отблѣснати и се прѣснали по домоветѣ, но били прѣслѣдвани и по вечето избити, въ туй число много картагенци, тарентинци и даже нѣколко бруттийци. Града билъ даденъ на разграбване и римлянитѣ взели въ него 30.000 роби, много злато, сѣrebro, скжпоцѣнности, статуи, картини и пр.

А Аннибалъ, слѣдъ освобождението на Каулония, но още прѣди вземанието на Тарентъ, тръгналъ съ усиленни прѣходи къмъ този послѣдния градъ. По пхтя къмъ него се научилъ, че той билъ вече взетъ, обаче расположилъ се на 5 мили на западъ отъ него, а слѣдъ нѣколко дена